

af nærmest formel natur) fremsattes påny i rigsdagssamlingen 1932-33. Under behandlingen i landstinget undergik lovforslaget nogen ændring på visse punkter, af hvilke dog ingen var af særlig vidtgående betydning. Folketinget vedtog lovforslaget i den af landstinget vedtagne affattelse, hvorefter det stadfæstedes af kongen som lov nr. 149 af 26. april 1933.

Loven trådte i kraft den 1. juli 1933.

Ved kgl. anordning af 12. september 1933 blev den nye forfatter- og kunstnerretslov (med hjemmel i lovens § 36) gjort anvendelig på værker fra alle de lande, der har tiltrådt Bernerkonventionen.

Ved kgl. anordning af 12. september 1933 blev loven derhos gjort anvendelig på værker, frembragt af statsborgere i U. S. A.

I bekendtgørelse nr. 298 af 31. oktober 1934 gav undervisningsministeriet visse retningslinier med hensyn til udøvelsen af de ministeriet i den nye lov tillagte rettigheder („droit moral“).

I § 8 i lov nr. 40 af 14. februar 1935, jfr. lov nr. 174 af 13. april 1933, gaves visse regler med hensyn til afslutning af kontrakter vedrørende dramatiske værkers og musikværkers offentlige opførelse eller udførelse.

Ved kgl. anordninger af 10. februar og af 13. juni 1955 er loven af 1933 gjort anvendelig på værker, frembragt af argentinske og mexicanske statsborgere.

Som de vigtigste af de punkter, på hvilke loven af 1933 adskiller sig fra 1912-loven, kan nævnes følgende:

Det er udtrykkelig fastslået, at loven beskytter mod enhver form for offentliggørelse af de værker, den vedrører (jfr. § 1).

Erhvervsmæssig oplæsning er blevet ubetinget forbudt, (jfr. § 14 g).

Der er fastslået beskyttelse for reklamers opstilling, (jfr. § 2 c).

Forfatterens og kunstnerens personlige ret (beskyttelse for forfatternavnet og mod væsentlige forringelser og ærekrænkende forvanskninger af værker) er udtrykkelig fastslået, endog som stedsevarende (jfr. § 9, 4. og 5. stk. og § 27, 7. og 8. stk.).

Reglerne om komponistens beskyttelse mod offentlig udførelse af hans værker, der tidligere var stærkt begrænset, er undergået en væsentlig forandring (jfr. § 14 h).

Reglerne om dagbladenes ret til gensidige lån hos hinanden er ændrede i nogen grad (jfr. § 15).

I øvrigt blev der foretaget en række andre ændringer, nemlig vedrørende §§ 6, 5. stk., 8, 9, 12, 2. stk., 14 a, 14 b, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 3. og 4. stk., 31 og 37.

Efter gennemførelsen af denne lov blev Bernerkonventionen i dens i Rom i 1928 reviderede skikkelse tiltrådt af Danmark uden forbehold af nogen art fra 16. september 1933 at regne.

Almindelige bemærkninger om lovforslaget.

Den gældende danske lov behandler forfatterretten og kunstnerretten i to adskilte afsnit. Da de afgørende retsregler er de samme inden for kunstnerretten som inden for forfatterretten, har man ved udformningen af lovforslaget valgt at følge det system, som også er det, der anvendes i alle moderne lovgivninger på forfatter- og kunstnerrettens område, at samtlige beskyttede værker nævnes under ét, og at de derefter opstillede regler gælder dem alle, medmindre andet udtrykkeligt er nævnt.

Den ret, der tillægges frembringerne af litterære eller kunstneriske værker, har hidtil i Danmark været betegnet som forfatter- og kunstnerretten. Når loven nu opbygges som en enhedslov, hvis væsentlige bestemmelser omfatter både forfatterværker og kunstværker i videste forstand, er det naturligt at søge et kort samlende udtryk for den ret, som tilkommer alle, der har frembragt et litterært eller kunstnerisk værk. Et sådant udtryk mener man at have fundet i det i de gældende norske og finske love allerede benyttede ord „ophavsretten“. Svarende til udtrykket „ophavsret“ anvendes udtrykket „ophavsmanden“ om den, der har frembragt et litterært eller kunstnerisk værk.

I lovforslaget har man i øvrigt søgt at løse de ophavsretlige problemer ved hjælp af almene, kort affattede bestemmelser. Man har ønsket på en så overskuelig måde som muligt at angive de ledende ophavsretlige principper, og der er kun undtagelsesvis, når et særligt behov herfor har gjort sig gældende, givet mere detaljerede bestemmelser om de på ophavsrettens område talrigt forekommende specialspørgsmål.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

I denne paragraf angives arten af de frembringelser, der omfattes af den ophavsretlige beskyttelse. Medens den gældende danske lov (lov 1933) i §§ 1 og 2 opregner en række former for værker som omfattet af den forfatterretlige beskyttelse, hvori mod kredsen af beskyttede værker inden for billedkunsten defineres mere generelt i § 24, har man i lovforslaget efter Bernerkonventionens mønster angivet kredsen af beskyttede værker som omfattende enhver frembringelse på det litterære eller